

Súd: Okresný súd Pezinok  
Spisová značka: 10C/57/2011  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1711202398  
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2014  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Sedlačková  
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2014:1711202398.8

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok v konaní pred samosudkyňou JUDr. Andreou Sedlačkovou v právnej veci navrhovateľa: P. F., A.. XX.XX.XXXX, N. XX, P., zast. splnomocneným zástupcom: JUDr. Pavel Polakovič, Detvianska 14, Bratislava proti odporkyni: X. - X. F., A.. X.XX.XXXX, N. XX, P., zast.: JUDr. Bronislava Pavelková, advokátka, Dobrovičova 6, 811 09 Bratislava o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému P. F., A.. XX.XX.XXXX a k maloletej B. F., A.. X.X.XXXX, zastúpených Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, pracovisko Senec takto

### rozhodol:

I. Súd manželstvo P. F., A.. XX.XX.XXXX a X. - X. F., A.. X.XX.XXXX uzavreté dňa X.X.XXXX zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Bratislava - Rača vo zväzku X, ročník XXXX, strana XX, poradové číslo XX rozvádza.

II. Maloletý P. F., A.. XX.XX.XXXX sa na čas po rozvode zveruje do osobnej starostlivosti odporkyne, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok.

III. Navrhovateľ sa zaväzuje prispievať na výživu mal. P. F., A.. XX.XX.XXXX sumou 170 eur mesačne, a to vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám odporkyne počnúc právoplatnosťou rozsudku o rozvode.

IV. Maloletá B. F., A.. X.X.XXXX sa na čas po rozvode zveruje do osobnej starostlivosti odporkyne, ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok.

V. Navrhovateľ sa zaväzuje prispievať na výživu mal. B. F., A.. X.X.XXXX sumou 140 eur mesačne, a to vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám odporkyne počnúc právoplatnosťou rozsudku o rozvode.

VI. Navrhovateľ je oprávnený stretávať sa s maloletým P. F., A.. XX.XX.XXXX a s maloletou B. F., A.. X.X.XXXX každý párný týždeň v roku jeden deň počas víkendu a každý nepárny týždeň jeden deň počas pracovných dní popoludní v čase od 15.00 do 19.00 hod. s tým, že maloletých si prevezme a po ukončení styku odovzdá odporkyni v mieste jej bydliska.

VII. Účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

### odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 25.2.2011 domáhal rozvodu manželstva s odporkyňou a úpravy rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode. Vo svojom návrhu uviedol, že manželstvo s odporkyňou uzavrel z lásky. Po narodení prvého dieťaťa bývali u matky odporkyne asi 3-4 roky. Neskôr sa im podarilo zabezpečiť dvojizbový štátny byt na Trnávke, kde bývali až do roku 2001, kedy si kúpili starší dom v P., ktorý zrekonštruovali. Navrhovateľ ďalej uviedol, že manželstvo

bolo spočiatku harmonické, pričom sa snažil zabezpečiť rodinu dostatkom finančných prostriedkov. V posledných rokoch začalo medzi manželmi dochádzať stále viac k nezhodám, ktoré podľa názoru navrhovateľa pramenili najmä z toho, že odporkyňa nedokázala hospodáriť s financiami tak, aby nevznikli situácie, že nebolo z čoho zaplatiť poplatky spojené s užívaním domu. Taktiež s odporkyňou strácal rovnaké názory na výchovu detí a situácia dospela až tak ďaleko, že od septembra 2010 sa manželia intímne nestýkajú a v novembri 2010 sa navrhovateľ odsťahoval zo spoločnej domácnosti. Za ten čas navrhovateľ dospel k názoru, že manželský zväzok s odporkyňou je nefunkčný najmä pre pretrvávajúce zásadné rozdielne názory na vedenie domácnosti, výchovu detí a spolužitie. Ohľadom úpravy práv a povinností k maloletým deťom navrhovateľ navrhol, aby maloleté deti boli na čas po rozvode zverené do osobnej starostlivosti matky, pričom navrhovateľ bude prispievať na výživu maloletého Milana sumou 120 eur mesačne a na maloletú Elizabet sumou 100 eur mesačne. Styk s maloletými deťmi navrhoval neobmedzený.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k návrhu zo dňa 11.1.2012 uviedla, že vzhľadom na skutočnosť, že účastníci konania spolu nežijú a ich vzťahy sú vážne a trvalo rozvrátené, s rozvodom súhlasí. Pokiaľ sa jedná o príčinu rozvratu manželstva, túto vidí skôr v skutočnosti, že navrhovateľ počas výkonu práce mimo miesta spoločného bydliska získal záľuby a záujmy, ktoré neboli v súlade so záujmami odporkyne. Ďalej uviedla, že ich životný štýl, potreby a záujmy sa natoľko rozišli, že už viac nie je možné očakávať obnovenie manželského spolužitia. Ohľadom navrhovaného výživného odporkyňa uviedla, že ho vzhľadom na potencialitu príjmov navrhovateľa považuje za nízke, ale v záujme rýchleho ukončenia veci s takto navrhnutým výživným súhlasí. Naopak odporkyňa vyjadrila nesúhlas pokiaľ sa jedná o neobmedzený styk navrhovateľa s maloletými deťmi, a to z dôvodu momentálneho psychického stavu navrhovateľa, ktorý vzbudzuje pochybnosti o tom, či jeho vplyv na deti bude priaznivý. Za tým účelom navrhla podrobiť osobnosť oboch rodičov znaleckému dokazovaniu.

Písomným podaním zo dňa 18.1.2012 navrhovateľ doplnil svoj návrh tak, že žiadal, aby mu bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého Milana sumou 70 eur mesačne a na maloletú Elizabet sumou 50 eur mesačne. Ďalej v podaní konkretizoval úpravu styku s maloletými deťmi.

Kolízny opatrovník pre prípad rozvodu navrhol maloleté deti zveriť do osobnej starostlivosti odporkyne, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok. Ohľadom určenia vyživovacej povinnosti považoval navrhovateľom navrhnuté výživné vo výške 50 eur a 70 eur za nepostačujúce a súčasne navrhoval rozhodnúť v súlade s vyjadrením odporkyne.

Súd vo veci vykonal dokazovanie, a to výsluchom účastníkov konania, rodnými listami maloletých detí, rozpisom mesačných nákladov na maloleté deti, dokladmi preukazujúcimi výdavky odporkyne v súvislosti s bývaním a výchovou maloletých detí, znaleckým posudkom znalca F. G. E. č. 7/2013, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi založenými v spise a zistil nasledovný skutkový stav.

Účastníci konania uzavreli manželstvo dňa 8.9.1990 v Bratislave. Počas manželstva sa im narodili tri deti - syn Roman, nar. XX.X.XXXX (plnoletý), syn Milan, nar. XX.XX.XXXX a dcéra Elizabet, nar. X.X.XXXX.

Navrhovateľ a odporkyňa žili v spoločnej domácnosti do októbra 2010, kedy sa navrhovateľ odsťahoval a od tej doby prispieval na výživu oboch maloletých detí sumou 120 eur mesačne (mal. Milan - 70 eur, mal. Elizabet - 50 eur). Od februára 2014 navrhovateľ prispieva na výživu mal. Milana sumou 170 eur mesačne a mal. Elizabet sumou 140 eur mesačne, pričom táto povinnosť mu bola uložená rozsudkom Okresného súdu Pezinok zo dňa 12.2.2013, č.k. 9P 142/2012-69 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 21.1.2014, č.k. 11CoP 289/2013-101.

Odporkyňa sa spolu s maloletými deťmi a s priateľom C. W. v decembri opätovne nasťahovala do rodinného domu, ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, nakoľko matke odporkyne sa zhoršil zdravotný stav. Mesačné náklady na prevádzku rodinného domu sú 295 eur. Odporkyňa zo svojho príjmu uhrádza dva hypotekárne úvery vo výške 75,46 eur a 243,52 eur, vlastní osobné motorové vozidlo zn. Kia zakúpené v roku 2007. Navrhovateľ je vlastníkom osobného motorového vozidla, ktoré bol nútený si zakúpiť pre výkon živnosti, pričom staré auto predal a sumu použil na akontáciu za nové auto. Od novembra 2010 býva u svojej matky v Rači, ktorej prispieva na bývanie mesačne sumou 200 eur.

Navrhovateľ vykonáva v súčasnosti činnosť taxikára. Z daňového priznania navrhovateľa za rok 2011 súd zistil, že jeho príjmy zo živnosti predstavovali sumu 14.921,67 eur, výdavky predstavovali sumu 11.000,74 eur a základ dane predstavoval sumu 3.920,93 eur.

Z daňového priznania navrhovateľa za rok 2012 súd zistil, že jeho príjmy zo živnosti predstavovali sumu 12.234,40 eur, výdavky predstavovali sumu 8.267,58 eur a základ dane predstavoval sumu 3.966,82 eur.

Odporkyňa vykonáva živnosť v odbore zubný technik. Z daňového priznania odporkyne za rok 2011 súd zistil, že jej príjmy zo živnosti predstavovali sumu 26.330,10 eur, výdavky predstavovali sumu 19.270,10 eur a základ dane predstavoval sumu 7.060 eur.

Z daňového priznania odporkyne za rok 2012 súd zistil, že jej príjmy zo živnosti predstavovali sumu 19.829,50 eur, výdavky predstavovali sumu 12.486,60 eur a základ dane predstavoval sumu 7.342,90 eur.

Z čestného prehlásenia Q. F. zo dňa 20.6.2013 vyplýva, že navrhovateľ jej prispieva na chod domácnosti mesačne sumou 200 eur.

Súdny znalec F.. G. E. v znaleckom posudku č. 7/2013 konštatoval, že navrhovateľ duševnou chorobou v úzkom slova zmysle netrpel a netrpí. V rámci jeho osobnosti možno uvažovať o znakoch v zmysle emočnej nestability a impulzivity, až v zmysle vyformovanej poruchy osobnosti. Sexuologický nález je v súlade s celkovým psychiatrickým pohľadom, jedná sa o zdravého, silne maskulínneho heterosexuálneho jedinca, kde neboli zistené žiadne odchýlky vo funkčnom či kvalitatívnom zmysle. Deviantné sklony v sexualite vyšetrovaného zistené neboli, sexuálnu deviáciu znalec u vyšetrovaného nepotvrdil. Znalec ďalej uviedol, že na základe zistených a popísaných údajov by neodporúčal striedavú starostlivosť, ale odporúčal by zverenie detí do osobnej starostlivosti matky, pričom sa opiera hlavne o to, že podľa jeho zistení má matka lepšie osobnostné predpoklady pre výchovu detí, ako aj o to, že obe maloleté deti vyjadrujú bližší vzťah k matke. Čo sa týka styku maloletých detí s otcom, znalec by za danej situácie odporúčal, aby mal otec detí možnosť stretávať sa so svojimi maloletými deťmi tak, že každý druhý týždeň jeden deň počas víkendu (napríklad počas soboty alebo nedele celý deň bez prespatia) a každý druhý týždeň jeden deň počas pracovných dní popoludní napríklad v dobe medzi 15,00 - 19,00 hod. Ak by takéto stretnutia boli pravidelné a prebiehali po istú dobu bez problémov, mohol by sa prípadný styk detí s otcom rozšíriť v tom zmysle, že by deti mohli u neho zostať počas celého víkendu.

Podľa § 18 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „zákon o rodine“) manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 22 Zákona o rodine k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

Podľa § 23 ods. 1 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 24 ods. 3 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby a vývinové potreby a stabilitu budúceho výchovného prostredia.

Podľa § 25 ods. 1 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

Podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Podľa § 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 veta prvá Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 63 ods. 3 Zákona o rodine ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať aj tvorbu úspor. V takom prípade súd uvedie pri určení výživného sumu výživného, ktorá je určená na tvorbu úspor, a uloží povinnému rodičovi, aby túto sumu poukazoval na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý v prospech neho zriadi rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Na nakladanie s prostriedkami na účte maloletého dieťaťa je potrebný súhlas súdu.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Súd mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že vzťahy medzi manželmi sú vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia, preto rozhodol tak, že manželstvo navrhovateľa a odporkyne rozviedol. Vychádzal pritom zo zhodného tvrdenia navrhovateľa a odporkyne, že nevidia predpoklad na obnovu manželského spolužitia, ako aj zo skutočností, že manželia nežijú od novembra 2010 v spoločnej domácnosti a intímne sa nestýkajú. Ako príčinu rozvratu manželstva súd označil vzájomné odcudzenie spôsobené primárne tým, že navrhovateľ v roku 2007 začal pracovať v Prahe a domov chodil približne raz za dva týždne. V tomto období došlo k zmene správania sa oboch manželov, pričom odporkyňa súčasne uviedla, že navrhovateľ počas práce mimo spoločného bydliska získal záujmy a záľuby, ktoré neboli v súlade s jej záujmami. Navrhovateľ uviedol, že ich vzájomný vzťah sa začal zhoršovať po tom, ako stratil prácu a súčasne, že sa snažil urobiť všetko pre to, aby zachránil manželstvo, ale odporkyňa pre to neurobila nič.

Súd po vzájomnej zhode účastníkov konania zveril maloleté deti do osobnej starostlivosti odporkyne, pričom súčasne určil, že odporkyňa ich bude zastupovať a spravovať ich majetok.

Navrhovateľ deklaroval svoje príjmy vo výške 360 eur mesačne netto. Ohľadom výšky výživného navrhovateľ v priebehu konania uviedol, že je schopný plniť výživné vo výške 70 eur a 90 eur mesačne. K výdavkom detí preukazovaných odporkyňou navrhovateľ uviedol, že tieto považuje za nadnesené.

Odporkyňa vyčíslila mesačné výdavky na mal. Milana na sumu 362,60 eur a na mal. Elizabet na sumu 308 eur. Vyčíslené výdavky na maloletého Milana zahŕňajú sumu 77 eur ako 1/3 nákladov na úvery, sumu 59 eur ako 1/5 nákladov na plyn a elektrinu, 10 eur - škola vrátane ZRPŠ, školských pomôcok a výletov, sumu 100 eur - strava, sumu 50 eur - kozmetika, oblečenie vrátane športového oblečenia na krúžky, sumu 40 eur - krúžky, sumu 9,60 - cestovné do školy, sumu 10 eur - vreckové a sumu 7 eur - mobilný

telefón. Vyčíslené výdavky na maloletú Elizabet zahŕňajú sumu 77 eur ako 1/3 nákladov na úvery, sumu 59 eur ako 1/5 nákladov na plyn a elektrinu, sumu 50 eur - škôlka vrátane stravného, sumu 50 eur - strava v domácnosti, sumu 30 eur - oblečenie a kozmetika, sumu 42 eur - pohybový, spevácky krúžok a výučba anglického jazyka. Na základe uvedených výdavkov odporkyňa na pojednávaní konanom dňa 21.6.2013 navrhovala uložiť navrhovateľovi povinnosť platiť výživné vo výške 170 eur mesačne na maloletého Milana a vo výške 140 eur mesačne na maloletú Elizabet.

Súd konštatuje, že odporkyňa vyčíslené výdavky riadne zdokladovala, keď predložila súdu listinné dôkazy preukazujúce náklady na bývanie, úvery, školské zariadenie a pod. Výšku nákladov na stravu, ošatenie a obuv súd posúdil s prihliadnutím na bežné potreby maloletých detí, ako aj s prihliadnutím na vývoj cenovej úrovne spotrebného tovaru. Výdavky v súvislosti s výchovou a výživou maloletých detí, ktoré uvádza odporkyňa, považoval súd za plne odôvodnené. Po preskúmaní dokladov preukazujúcich výšku mesačných nákladov na výživu detí súd určil výživné diferencovane na každé maloleté dieťa, pričom ustálil výšku bežného výživného na sumu 170 eur mesačne na maloletého Milana a na sumu 140 eur mesačne na maloletú Elizabet.

V tejto súvislosti súd považuje za nutné uviesť, že do júna 2012 navrhovateľ uhrádzal výživné na plnoletého syna Romana vo výške 130 eur mesačne, kedy mu táto povinnosť zanikla. Pri určení výživného na maloleté deti preto súd zohľadnil aj tú skutočnosť, že navrhovateľ od júna 2012 nie je povinný prispievať na výživu plnoletého syna Romana sumou 130 eur mesačne, pričom túto sumu môže poukazovať na výživu maloletého syna Milana a maloletú dcéru Elizabet, ktorí sú výživou na neho odkázaní.

Pri určení výšky výživného na maloleté deti súd vychádzal z odôvodnených potrieb maloletých detí a zo zárobkových a majetkových schopností a možností obidvoch rodičov.

Výživné pre dieťa slúži na uspokojovanie nielen výživy v užšom slova zmysle, ale aj na pokrytie všetkých odôvodnených hmotných potrieb (zabezpečenie šatstva, obuvi), ako aj ďalších potrieb dôležitých pre zdravý vývoj dieťaťa (vzdelávanie, šport, kultúra, rekreácia), pričom ich miera je rôzna podľa okolností konkrétneho prípadu a odstupňovaná v závislosti od veku dieťaťa (t.j. jeho fyzickej a duševnej vyspelosti), tiež jeho zdravotného stavu, schopností, spôsobu prípravy na budúce povolanie a celkové uplatnenie v živote a spoločnosti. Zabezpečenie odôvodnených potrieb dieťaťa je súčasne závislé od schopností a možností jeho rodičov, t.j. od ich fyzických a duševných schopností.

Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Určenie výšky výživného je individuálne v každom jednom prípade. Na stanovenie výšky výživného v zmysle zákona majú vplyv faktory jednak na strane povinného a jednak na strane oprávneného. Na strane povinného sú to predovšetkým jeho zárobkové schopnosti a možnosti, majetkové pomery, životná úroveň, počet iných vyživovacích povinností a tiež spôsob a výška, akou prispievajú na výživu oprávneného iné povinné osoby. Na strane dieťaťa je nutné prihliadať na jeho vek, zdravotný stav, záujmy, prípravu na budúce povolanie, výšku výživného, ktoré je dieťaťu poskytované zo strany inej osoby (napr. druhého rodiča), na schopnosti a možnosti, prípadne majetkové pomery a počet vyživovacích povinností iných osôb (druhého rodiča). Je nutné porovnať životnú úroveň, schopnosti a možnosti, majetkové pomery oboch rodičov maloletého dieťaťa navzájom a zohľadniť tiež osobnú starostlivosť rodičov o dieťa.

Vzhľadom na vek maloletých detí (14 a 5 rokov) ich matka vyvažuje výživné otca detí výkonom osobnej starostlivosti ešte stále v prevažnej miere. Maloleté deti s ňou žijú v spoločnej domácnosti, a teda matka starostlivosťou o domácnosť (varením, praním, upratovaním a podobne) tiež fakticky uspokojuje ich osobné potreby. Súd prvého stupňa preto pri rozhodovaní o výške výživného zohľadňoval výkon osobnej starostlivosti o deti zo strany matky, ktorá dosahuje zo živnosti príjem cca 600 eur mesačne netto.

V tejto súvislosti súd konštatuje, že medzi zákonné povinnosti rodiča patrí i jeho povinnosť zabezpečovať výchovu dieťaťa v najširšom zmysle slova, t.j. zabezpečovať výživu dieťaťa, ale ja uspokojovať jeho ostatné hmotné potreby (šaty, obuv) a kultúrne potreby. Je povinnosťou rodiča, aby vyvinul v maximálnej

miere úsilie smerujúce k tomu, aby dokázal plniť vyživovaciu povinnosť k deťom, ktoré sú na neho odkázané výživou. Za situácie, kedy je ťarcha starostlivosti o obe maloleté deti od rozpadu spoločnej domácnosti vo výraznej miere na matke, nie je možné akceptovať námietky navrhovateľa o likvidačnej výške výživného. V tomto prípade má navrhovateľ všetky predpoklady, aby vyvíjal potrebné aktivity k tomu, aby si svoj príjem mohol zvýšiť.

V zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení je základom pre hodnotenie schopností a možností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu zistenie ich skutočných príjmov, ale aj podkladov odôvodňujúcich záver, že tento dosahovaný príjem zodpovedá ich telesným a duševným schopnostiam, skúsenostiam v plnení pracovných povinností, ako aj miestnym možnostiam ich uplatnenia a závisí aj od zisťovania ich celkových majetkových pomerov v širšom slova zmysle.

V tejto súvislosti sa javí ako nevyhnutné uviesť, že podľa výpisu zo živnostenského registra navrhovateľa, tento má zapísaných 12 živností, medzi nimi aj masérske služby, pričom podľa vyjadrenia odporkyne, túto živnosť v minulosti aj vykonával.

Súd konštatuje, že medzi zákonné povinnosti rodiča patrí v prvom rade jeho povinnosť zabezpečovať výchovu dieťaťa v najširšom zmysle slova. Je povinnosťou rodiča, aby vyvinul v maximálnej miere úsilie smerujúce k tomu, aby dokázal plniť vyživovaciu povinnosť k deťom, ktoré sú na neho odkázané výživou.

Súd prvého stupňa pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti vychádzal zo skúmania odôvodnených potrieb maloletých detí a zároveň z reálnych možností a schopností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť.

Ohľadom styku navrhovateľa s maloletými deťmi súd uvádza, že navrhovateľ bol od októbra 2013 dvakrát za deťmi. Podľa vyjadrenia odporkyne sa s deťmi stretol približne 4-5krát do roka, pričom uviedla, že do domu mohol kedykoľvek prísť a byť s deťmi. Maloletý syn odmieta chodiť k matke navrhovateľa, nakoľko táto mala údajne pred ním a najstarším synom škaredo na odporkyňu nadávať, načo navrhovateľ uviedol, že pravdepodobne jeho matka len reagovala na vyjadrenia najstaršieho syna, ktorý sa na adresu otca vyhrážal a uviedol, že droguje.

Znalec v znaleckom posudku č. 7/2013 ohľadom styku maloletých detí s otcom odporúčal, aby mal otec detí možnosť stretávať sa so svojimi maloletými deťmi tak, že každý druhý týždeň jeden deň počas víkendu (napríklad počas soboty alebo nedele celý deň bez prespatia) a každý druhý týždeň jeden deň počas pracovných dní popoludní napríklad v dobe medzi 15,00 - 19,00 hod. Ak by takéto stretnutia boli pravidelné a prebiehali po istú dobu bez problémov, mohol by sa prípadný styk detí s otcom rozšíriť v tom zmysle, že by deti mohli u neho zostať počas celého víkendu.

Styk navrhovateľa s maloletými deťmi súd upravil tak, že navrhovateľ je oprávnený stretávať sa s maloletým Milanom a s maloletou Elizabet každý párny týždeň v roku jeden deň počas víkendu a každý nepárny týždeň jeden deň počas pracovných dní popoludní v čase od 15.00 do 19.00 hod. s tým, že maloletých si prevezme a po ukončení styku odovzdá odporkyni v mieste jej bydliska.

Pri takejto úprave styku súd zohľadnil aktuálny vzťah medzi navrhovateľom a maloletými deťmi, ktorý nesie známky odcudzenia spôsobeného v dôsledku zriedkavých návštev a kontaktov zo strany navrhovateľa a maloletých detí. Súd sa stotožňuje so závermi znalca v tom, že ak stretnutia budú prebiehať pravidelne a nebudú sa vyskytovať žiadne problémy, je možné styk navrhovateľa s maloletými deťmi rozšíriť.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 144 O.s.p., v zmysle ktorého účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod alebo o neplatnosť manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Pezinok.

V odvolaní je potrebné popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (§ 251 ods. 1 O.s.p.).